

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lagar om vissa referensräntor samt om ändring av räntelagen

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 176/1998 rd med förslag till lagar om vissa referensräntor samt om ändring av räntelagen. Riksdagen har i ärendet mottagit ekonomiutskottets betänkande nr 27/1998 rd.

Riksdagen konstaterar att det finansiella systemet i Finland att döma av alla tillgängliga utredningar har återhämtat sig i så hög grad att bankerna hädanefter kan förutsättas klara av sina förpliktelser i alla lägen utan en garanti från finska staten. Riksdagens uttalande från 1993 om att riksdagen efter behov kommer att ge regeringen adekvata resurser och nödvändiga fullmakter för att fullgöra förpliktelserna i fråga om bankernas ansvarsförbindelser har hävts.

Riksdagen förutsätter att statsrådet under 1999 lämnar en redogörelse till riksdagen om hur villkoren för bankstödet, det vill säga att det skulle vara öppet och offentligt och ges mot vederlag, har uppfyllts. Redogörelsen skall också ge information om resultaten av de granskningar som statens revisionsverk har gjort angående lagligheten och ändamålsenligheten i fråga om förfarandet när affärsverksamheten inom Sparbanken i Finland överläts. I redogörelsen skall ytterligare ingå en bedömning av hur lämpliga villkoren för kapitalstödet till bankerna och bankgrupperna har varit sett i ett totalekonomiskt perspektiv.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om vissa referensräntor

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Grundränta

Vederbörande ministerium fastställer grundräntan årligen i juni och december för följande halva kalenderår.

Grundräntan beräknas på grundval av den tolv månaders marknadsränta som publicerats under de tre kalendermånaderna före fastställandet av grundräntan och som ministeriet beslutar om med stöd av 2 §. Grundräntan är medeltalet av den nämnda marknadsräntan under de tre kalendermånaderna avrundat till närmaste fjärdedels procentenhet.

Grundräntan publiceras i Finlands författ-

ningssamling senast 14 dagar innan räntan träder i kraft, och den träder i kraft den första dagen i den kalendermånad som följer efter publiceringen.

2 §

Andra räntor som kan användas som referensränta

Vederbörande ministerium kan besluta vilka som referensräntor användbara räntor som vid den tidpunkt ministeriet bestämmer skall ersätta de som referensräntor använda räntor som Finlands Bank fram till denna lags ikraftträdande har fastställt och publicerat. De referensräntor som ministeriet be-

stämmer bör så väl som möjligt motsvara de referensräntor som skall ersättas. Innan beslutet fattas skall Finlands Banks och finansinspektionens utlåtande om det inhämtas.

Det ministeriebeslut som avses i 1 mom. publiceras i Finlands författningssamling senast 14 dagar innan räntan träder i kraft, och beslutet träder i kraft den första dagen i den kalendermånad som följer efter publiceringen.

3 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Vederbörande ministerium får fatta det beslut som avses i 2 § innan lagen träder i kraft.

4 §

Tillämpning

Vad som annars har bestämts eller avtalats om Finlands Banks grundränta gäller efter denna lags ikraftträdande grundräntan, om inte parterna har avtalat något annat.

Vad som annars har bestämts eller avtalats om de i 2 § avsedda räntor som Finlands Bank fastställer och publicerar och som används som referensräntor gäller efter denna lags ikraftträdande de som referensräntor använda räntor som vederbörande ministerium bestämmer, om inte parterna har avtalat något annat.

Utan hinder av 1 § är grundräntan när denna lag träder i kraft lika stor som den grundränta som Finlands Bank senast bestämt före denna lags ikraftträdande.

Lag**om ändring av räntelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i räntelagen av den 20 augusti 1982 (633/1982) 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 284/1995, samt

ändras 3, 4 och 12 a §, dessa lagrum sådana de lyder, 3 § delvis ändrad i nämnda lag 284/1995 och 4 och 12 a § i sistnämnda lag, som följer:

3 §

Ränta på gäld

Gäldenären är inte skyldig att betala ränta för tiden före gäldens förfallodag.

Om det har avtalats att ränta skall betalas på en gäld utan att räntefoten dock har bestämts, skall gäldenären betala en årlig ränta enligt en räntefot som vid tidpunkten i fråga svarar mot det årsmedeltal för marknadsräntan under tre månader som vederbörande ministerium med stöd av lagen om vissa referensräntor (/) fastställer (*referensränta som ministeriet fastställt*).

Ministeriet fastställer årligen i december

för följande kalenderår med en noggrannhet av en procentenhet den räntefot som avses i 2 mom.

4 §

Dröjsmålsräntans belopp

Om det har avtalats att ränta skall betalas på en gäld, skall gäldenären vid dröjsmål med betalningen på det försenade beloppet betala en årlig dröjsmålsränta som är fyra procentenheter högre än den avtalade räntan. Gäldenären är dock inte skyldig att i dröjsmålsränta betala mer än den av ministeriet fastställda referensränta som gäller vid tid-

punkten i fråga, förhöjd med tio procentenheter.

Om det har avtalats att ränta skall betalas på en gäld utan att räntefoten dock har bestämts, skall gäldenären vid dröjsmål med betalningen på det försenade beloppet betala en årlig dröjsmålsränta som är fyra procentenheter högre än den av ministeriet fastställda referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga.

Om det inte har avtalats att ränta skall betalas på en gäld, skall gäldenären vid dröjsmål med betalningen på det försenade beloppet betala en årlig dröjsmålsränta som är sju procentenheter högre än den av ministeriet fastställda referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga.

Om dröjsmålsräntan enligt 1 mom. är lägre än den ränta som skulle betalas på gälden för tiden före förfallodagen, skall dröjsmålsräntan betalas enligt samma grund som före förfallodagen.

12 a §

Meddelande om fastställande av referensräntan

Ministeriet skall senast 14 dagar innan den referensränta som ministeriet fastställt träder i kraft publicera ett meddelande om den i Finlands författningssamling. I meddelandet skall också nämnas storleken av den dröjsmålsränta som avses i 4 § 3 mom.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Vad som annars bestäms om den referensränta som Finlands Bank fastställt gäller efter denna lags ikraftträdande den referensränta som ministeriet fastställt.

—————
Helsingfors den 8 december 1998
—————

